

Socialministerens bemærkninger til henvendelse af 13. april 1973 fra Københavns magistrat.

Magistratens henvendelse består i bemærkninger til en række enkeltbestemmelser i bistanndslovforslaget.

ad § 12, stk. 3.

Det kan bekræftes, at bestemmelsen skal forstås således, at de opgaver, som efter forslaget er henlagt til amtsrådet, i Københavns kommune skal henlægges til magistraten.

ad § 13.

Opretholdelse af en central visitation til skolehjem, behandlingshjem og ungdomshjem ville være i strid med den opgavefordeling, der er foreslået i socialreformkommissionens 2. betænkning. Socialministeriet må anse det for fyldestgørende, at der er mulighed for at bevare den centrale visitation i en overgangsperiode. En regel herom findes i forslagets § 143, stk. 1.

ad § 14.

Forslagets ordlyd ses ikke at være til hinder for nedsættelse af særlige nævn til varetagelse af konsultative opgaver inden for lovens område. Da børne- og ungdomsforsorgen principielt skal indgå som en integreret del af den almindelige sociale forsorg, findes der ikke basis for en fortsat lovfæstelse af børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske og økonomiske nævn.

ad § 26, stk. 1, nr. 2.

Reglen finder kun anvendelse, hvis der er årsagsforbindelse mellem ægtefællens indblanding i en kollektiv arbejdsstrid og behovet for hjælp. Reglen kan derfor alene få praktisk betydning for samlevende ægtefæller, og ordet „samlevende“ er udeladt som overflødigt med henblik på at gøre

sproget lettere. Må der ydes en person hjælp, fordi et privatretligt underholdsbidrag fra en konfliktramt ægtefælle udebliver, anvendes reglen om det offentliges indtræden i retten efter bidragsresolutionen i forslagets § 8.

ad § 41, stk. 2.

Det findes ikke hensigtsmæssigt i lovteksten at angive retningslinier for, hvor længe der kan ydes forbigående hjælp efter reglerne i kapitel 9. Derimod kan det bekræftes, at spørgsmålet vil blive belyst gennem eksempler i et cirkulære.

ad spørgsmålet om begravelseshjælp.

Supplerende hjælp til rimelige begravelsesudgifter vil i givet fald kunne ydes som hjælp til enkeltudgifter enten efter § 40, stk. 1, eller efter § 43, stk. 2, afhængigt af, hvilke hjælpebestemmelser den afdøde i øvrigt har været omfattet af.

ad § 47, stk. 2.

Hvis det sociale udvalg i tilflytningskommunen nægter at give samtykke til flyttehjælp fra fraflytningskommunen, er dette en afgørelse, der kan indbringes for amtsankenævnet. Ordningen vil således i praksis være som ønsket af magistraten.

ad § 63.

En forhøjelse af aldersgrænsen fra 14 til 15 år vil betyde en udvidelse af myndighedernes indgriben over for private dagplejeforhold, som socialministeriet ikke mener at have basis for at foreslå. Der henvises i øvrigt til svarene på spørgsmålene 80 og 120, hvoraf fremgår, at socialministeriet ikke har fundet anledning til at foreslå aldersgrænsen på 14 år — for så vidt angår døgnplejetilladelser — forhøjet, fordi den